

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/68/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012210845
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012210845.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, za účasti: 1. Slovenský pozemkový fond, Búdková 36, 817 15 Bratislava, 2. J. U., Y. XX, XXX XX U., 3. Z. U., U. 3, XXX XX U., 4. J. U., Ul. E., T. XX, XXX XX Y. W., 5. J. U., U. X, XXX XX U., 6. H. U., A. W. XX, XXX XX U., 7. H. A., W. XX, XXX XX U., 8. J. A., W. XX, XXX XX U., 9. Z., N. A., J. XX, XXX XX U., 10. J. A., W. XX, XXX XX U., 11. H. D., M. XX, XXX XX Y., 12. H. D., Q., Sv. R. a R. XXXX/XX, XXX XX U., 13. W. D., Q., Sv. R. a R. XXXX/XX, XXX XX U., 14. H. D., W. XX, XXX XX U., 15. F. D., W. XX, XXX XX U., 16. P. F., B. XX, XXX XX U., 17. Hlavné mesto SR Bratislava, Primaciálne nám. 1, 811 01 Bratislava, 18. IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s., Trenčianska 56/a, 821 09 Bratislava, 19. Ing. H. H., W. XX, XXX XX U., 20. N., T. X., J. X/XXXXXX, XXX XX U., 21. G. X., R. M. XX, XXX XX U., 22. H. X., W. rad č. X, XXX XX U., 23. J. S., W. XX, XXX XX U., 24. Z., H. S., X. X, XXX XX U., 25. P. J., X. nám. XX, XXX XX U., 26. H. J., T. č. XXX, XXX XX T., 27. H., H. J., W. X, XXX XX U., 28. F. J., U. X, XXX XX M., 29. G. K., N. XX/B, XXX XX U., 30. J., P. K., N. XX, XXX XX U. - H., 31. E. R., A. W. XX, XXX XX U., 32. P. R., Y. XX, XXX XX U., 33. H. N., W. XX, XXX XX U., 34. JUDr. J. N., A. W. XXX, XXX XX U., 35. G. N., A. W. XX, XXX XX U., 36. X. N., U. XX, XXX XX U., 37. M. N., U. XX, XXX XX Y., 38. J. N., T. XX, XXX XX U., 39. J. Y., F. 2, XXX XX U., 40. Mgr. H. W., S. XX, XXX XX U., 41. S. W., F. XX, XXX XX U., 42. H. M., T. XX, XXX XX U., 43. Ing. H. M., A. W. XX, XXX XX U., 44. Združenie účastníkov pozemkových úprav, Vidlicova 41/A, 831 01 Bratislava, 45. J-GEO, s.r.o, Kolmá 4, 851 01 Bratislava, 46. Družstvo podielnikov Devín, 843 53 Bratislava - Záhorská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1920/2009-430 zo dňa 11. mája 2009, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 2544/2012-116 zo dňa 28. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. mája 2013, č. k. 5S 2544/2012 -116, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobný návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1920/2009-430 zo dňa 11. mája 2009 vydaného v konaní podľa zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“), ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 214/45/2009/ELE zo dňa 17. februára 2009, ktorý v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“) zmenil výrok rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Bratislave č. 6118/801/08/TBA zo dňa 5. decembra 2008 tak, že „povolil vykonanie pozemkových úprav v kat. úz. M. U., lokalita Dievčí Hrádok podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o pozemkových úpravách z dôvodu, že došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívateľských pomeroch v obvode pozemkových úprav“.

Proti rozhodnutiu žalovaného č. 1920/2009-430 zo dňa 11. mája 2009 podala žalobkyňa Generálna prokuratúra Slovenskej republiky protest prokurátora č. VI/3Gd252/11-2 dňa 5. mája 2012. Minister pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky rozhodnutím č. 402/2012-420 zo dňa 28. augusta 2012 protestu prokurátora nevyhovel. Rozhodnutie žalovaného nadobudlo dňa 5. októbra 2012 právoplatnosť.

Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a postup správneho orgánu, dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného nie je v rozpore so zákonom, a preto žalobu zamietol.

Krajský súd po citácii relevantných právnych predpisov (§ 2 ods. 1 písm. b/, § 8b ods. 1 a § 20 zákona o pozemkových úpravách) v odôvodnení svojho rozsudku konštatoval, že podľa názoru žalobkyne napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, žalovaný nepreukázal verejný záujem pri povolení pozemkových úprav, pričom tiež podľa jej názoru došlo k zvýhodneniu žiadateľa IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s. pri žiadosti o jednoduché pozemkové úpravy. Taktiež, že z rozhodnutia nie je jasné, aký konkrétny verejný záujem mali sledovať povolené pozemkové úpravy.

Ako uviedol krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku spoločnosť IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s., je majoritným viac ako 85% vlastníkom pozemkov, nachádzajúcich sa v obvode pozemkových úprav nariadených v kat. úz. M. U., v lokalite Dievčí Hrádok. Napriek tejto skutočnosti nie je spoločnosti umožnený prístup k jej pozemkom, čím je porušené jej vlastnícke právo vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 Ústavy SR ako aj ust. §§ 123 a 124 Občianskeho zákonníka. Žiadosťou o nariadenie jednoduchých pozemkových úprav spoločnosť IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s. využila svoje zákonné možnosti s cieľom zabezpečiť scelenie pozemkov za účelom ich využitia a rozhodla sa aj jednoduché pozemkové úpravy financovať.

Taktiež krajský súd poukázal na skutočnosť, že ustanovenie § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách výslovne umožňuje vykonanie projektu pozemkových úprav v redukovanej výmerovej a obsahovej forme nazývanej jednoduché pozemkové úpravy, pričom ich hlavným cieľom má byť scelenie pozemkov, redukcia spoluvlastníckych podielov a počtu parciel na vlastníka iba v určitej lokalite pri malej časovej (1,5 roka) a finančnej náročnosti, resp. riešenie prístupu k existujúcim pozemkom. Jednoduché pozemkové úpravy boli včlenené do zákona jeho novelizáciou zák. č. 549/2004 Z. z. a zákona č. 571/2007 Z. z. za účelom možnosti vykonávať pozemkové úpravy menšieho rozsahu, kde infraštruktúra a ekologické opatrenia sú už vyriešené alebo ak sa nemusia riešiť z dôvodov pripravovaných zmien využitia územia.

Ako ďalej uviedol krajský súd v ustanovení § 2 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách sú uvedené dôvody, kedy sa najmä pozemkové úpravy vykonávajú, pričom práve dôvody uvedené v písm. b/ uvedeného zákona - ak došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívateľských pomeroch v obvode pozemkových úprav - umožňujú vykonanie pozemkových úprav aj z iných dôvodov ako je hospodárenie

na pôde.

Poukázal na to, že po právoplatnosti rozhodnutia o schválení projektu pozemkových úprav, účastníci pozemkových úprav nadobudnú novovytvorené parcely do vlastníctva, čo je rozdiel s ustanovením § 109 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. podľa ktorého vlastnícke právo prechádza na vyvlastniteľa. V § 14 ods. 4 prvá veta zákona o pozemkových úpravách sa uvádza, že dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí nadobudne sa vlastníctvo k novým pozemkom (§ 11 ods. 2) alebo právo na vyrovnanie v peniazoch podľa rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu.

Podľa názoru súdu pozemkové úpravy sa nemôžu stotožňovať s pojmom vyvlastňovania. Vo svojej podstate sa jedná o hromadnú dobrovoľnú zmenu vlastníckych práv dotknutých pozemkov. Každý vlastník nehnuteľnosti vstupujúci do pozemkovej úpravy musí akceptovať novonastolený stav, ak bol dosiahnutý správnym procesným postupom a boli súčasne dodržané zákonom stanovené podmienky obmedzenia a regulatívy. Vyjadrenie nesúhlasu sťažovateľa s vecným usporiadaním nehnuteľnosti v schválenom návrhu pozemkovej úpravy, ktorý bol v danej veci schválený vlastníckmi viac ako 85 % výmery pôdy dotknutej navrhovanou komplexnou pozemkovou úpravou, nemôže viesť k záveru o nezákonnosti rozhodnutia o jej schválení (rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR 9As 31/2010-117).

Pred rozhodnutím o povolení pozemkových úprav nariaďuje správny orgán konanie o začatí pozemkových úprav za účelom preverenia dôvodov, naliehavosti a účelnosti pozemkových úprav a tiež na určenie hraníc obvodu pozemkových úprav. Zisťovanie súhlasu s pozemkovými úpravami sa vykonáva s cieľom vylúčiť neúspešnosť pozemkových úprav teda prípadné neschválenie pozemkových úprav. Pre tento účel zákon o pozemkových úpravách stanovuje súhlas účastníkov, ktorí vlastnia najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú povolené pozemkové úpravy (§ 13 zákona). Aj táto podmienka bola splnená nakoľko žiadateľ vlastní 2/3 výmery pozemkov.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa Generálna prokuratúra Slovenskej republiky odvolanie a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok krajského súdu a zrušil rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu.

Podľa jej názoru záver krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Krajský súd si neuvedomil rozdiel medzi verejným záujmom, ktorého preukázanie je predpokladom povolenia alebo nariadenia aj jednoduchých pozemkových úprav podľa zákona o pozemkových úpravách a dôvodmi týchto úprav.

Žalobkyňa opätovne zdôraznila, že pozemkové úpravy sú bezprostredne spojené so zánikom vlastníctva k pôvodným pozemkom. Poukázala na znenie ustanovenia čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky ako i čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s tým, že takýto zásah je možné vykonať len vo verejnom záujme, pričom verejný záujem je v zákone o pozemkových úpravách explicitne vyjadrený v § 1 ods. 1. Zákon výslovne spája vykonanie pozemkových úprav s verejným záujmom spočívajúcim zjednodušene povedané v ochrane životného prostredia alebo podpore poľnohospodárstva alebo, reps. lesného hospodárstva. Existenciu takéhoto verejného záujmu nemožno stanoviť a priori dopredu ale musí byť skúmaná ex lege pri povoľovaní alebo nariaďovaní pozemkových úprav v rámci dokazovania obvodným pozemkovým úradom, pričom náležité vyhodnotenie tejto skutočnosti musí byť súčasťou odôvodnenia príslušného rozhodnutia. Otázku verejného záujmu nemožno zamieňať s dôvodmi pozemkových úprav, ktoré sú vymedzené demonštratívne v § 2 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách.

Ďalej podľa názoru žalobkyne v danom konaní je potrebné použiť analógiu medzi vyvlastnením a pozemkovými úpravami. Analógia je namieste ohľadom potreby zisťovania a odôvodňovania verejného záujmu na konaní. Irelevantné je tvrdenie, že pri pozemkových úpravách sa na rozdiel od vyvlastnenia ako náhrada poskytuje nový pozemok, resp. vyrovnanie v peniazoch, pretože rozhodujúci je ten právny moment, že právnym následkom uplatnenia oboch inštitútov je zánik vlastníctva k dotknutej

nehnuteľnosti. Preto aj na pozemkové úpravy plne dopadá čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré spája vyvlastnenie s potrebou preukázania verejného záujmu. (nález sp. zn. PL. ÚS 19/09-115 z 26. januára 2011) Pod vyvlastnením uvedeným v čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a v zmysle čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je potrebné rozumieť akékoľvek nedobrovoľné zbavenie majetku, keďže toto ustanovenie nehovorí o vyvlastnení ale o zbavení sa majetku.

Taktiež žalobkyňa namietala vo svojom odvolaní nesprávnosť výkladu zaujatého krajským súdom, že inštitút pozemkových úprav nie je len z dôvodu vykonávania poľnohospodárskej alebo lesnej výroby, ale že má širšie využitie a to predovšetkým scelenie pozemkov a vytvorenie parciel aj pre výstavbu verejnoprospešných stavieb, výrobných areálov, rodinných domov, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 20 zákona o pozemkových úpravách. Akceptácia takého výkladu by znamenala vysoký stupeň právnej neistoty zo strany „bežných“ vlastníkov pozemkov, ktorí by takto mohli byť pripravení o svoje pôvodné pozemky.

Podľa názoru žalobkyne, pokiaľ krajský súd ako dôvod vykonávania jednoduchých pozemkových úprav tiež uvádza nemožnosť prístupu spoločnosti IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s. k jej pozemkom, čím je porušené jej vlastnícke právo, príslušným právnym inštitútom pre riešenie uvedenej situácie je uzavretie dohody o zriadení vecného bremena, resp. uzavretie inej obligačnej zmluvy s podobným obsahom a v prípade neúspechu zmluvného riešenia návrh na súd podľa § 135c ods. 3, prípadne § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zabezpečenie vstupu na pozemok jedného vlastníka tým, že sa inému vlastníkovi odoberie vlastníctvo k jeho pozemku, totiž (bez preukázania verejného záujmu) znamená nerovnosť v obsahu týchto vlastníckych práv, ktorá je v zmysle čl. 20 ods. 4 ústavy neprípustná.

Žalobkyňa taktiež vo svojom odvolaní dala do pozornosti najvyššiemu súdu, že jeho rozhodnutie bude rozhodujúce nielen pre nastolenie zákonného stavu v danej veci ale i pre zabezpečenie ochrany vlastníckych práv iných účastníkov pozemkových úprav, bude smerodajné pre ďalší postup orgánov štátnej správy v oblasti pozemkových úprav v ekvivalentných veciach.

Žalovaný správny orgán navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je zákonné a žalobkyňa nebola ukrátená na svojich právach.

Poukázal na to, že v zákone sú stanovené dôvody pozemkových úprav, ktoré žalovaný posudzoval. Ako dôvod žalovaný uviedol, že došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav v kat. úz M. U., lokalita Dievčí Hrádok podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o pozemkových úpravách vzhľadom na to, že došlo k predaju pozemkov a žiadateľ spoločnosť IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s. je vlastníkom viac ako 2/3 z celej výmery pozemkov zahrnutých do obvodu pozemkových úprav.

Účastníci konania P. R., H. X., G. N., H. N., J. A., J. Y., J. A., J. U., Mgr. P. K., J. U. a E. R. sa vyjadrili, že súhlasia s odvolaním žalobkyne a v podstate navrhli napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, zrušiť rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Účastník konania IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s. navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že vykonanie pozemkových úprav v lokalite Dievčí hrádok nie je v rozpore s verejným záujmom, uvedeným postupom sa len zabezpečí odstránenie neprehľadnosti v užívачích a vlastníckych právach k dotknutým pozemkom.

Taktiež uviedol, že spoločnosť nemá a nikdy nemala v úmysle obchádzať inštitút vyvlastnenia, žiadosťou o vykonanie jednoduchých pozemkových úprav sa len snaží zabezpečiť racionálne využitie územia a nie ukrátiť ostatných vlastníkov na ich vlastníckych právach.

Účastník konania Hlavné mesto SR Bratislava sa stotožnil s názorom žalobkyne v tom smere, že

rozhodnutie odvolacieho súdu bude rozhodujúce pre nastolenie zákonného stavu v danej veci a najmä bude smerodajné pre ďalší postup orgánov štátnej správy v oblasti pozemkových úprav v ekvivalentných veciach, najmä v už začatých konaniach jednoduchých pozemkových úprav vyvolaných subjektmi v ďalších lokalitách.

Slovenský pozemkový fond navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť, zrušiť rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. októbra 2014

(§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Z obsahu súdneho ako i administratívneho spisu odvolací súd zistil, že Obvodný pozemkový úrad v Bratislave rozhodnutím č. 6118/801/08/TBA zo dňa 5. decembra 2008 v zmysle § 8 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách nariadil vykonanie pozemkových úprav v kat. úz. M. U. lokalita Dievčí Hrádok z dôvodu podľa § 2 ods. 1 písm. c/ zákona o pozemkových úpravách, teda z dôvodu, že má dôjsť k investičnej výstavbe, ktorá podstatným spôsobom ovplyvní hospodárenie na pôde alebo životné podmienky v obvode pozemkových úprav alebo jeho ucelenej časti. Krajský pozemkový úrad Bratislava rozhodnutím č. 214/45/2009/ELE zo dňa 17. februára 2009 v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 1 zákona o správnom konaní zmenil výrok rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu Bratislava č. 611/801/08/TBA zo dňa 5. decembra 2008 tak, že povolil vykonanie pozemkových úprav v kat. úz. M. U. lokalita Dievčí Hrádok podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona o pozemkových úpravách z dôvodu, že došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav vzhľadom na to, že došlo k predaju pozemkov a žiadateľ IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s. je vlastníkom viac ako dvoch tretín celej výmery pozemkov zahrnutých do obvodu pozemkových úprav. V odvolacom konaní bolo uvedené rozhodnutie potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného č. 1920/2009-430 zo dňa 11. mája 2009. Uvedeným rozhodnutím žalovaný rozhodol vo fáze nariadenia vykonania pozemkových úprav v kat. úz. M. U. Dievčí Hrádok formou jednoduchých pozemkových úprav so zjednodušenou dokumentáciou podľa § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách. Vo veci napadnutého rozhodnutia minister pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky na konanie podľa § 61 ods. 2 zákona o správnom konaní na základe návrhu osobitnej komisie vo veci protestu prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 5. januára 2012, č. VI/3 Gd 252/11-2 proti rozhodnutiu žalovaného č. 1920/2009-430 zo dňa 11. mája 2011 rozhodol rozhodnutím o rozklade č. 402/212-420 zo dňa 28. augusta 2012 tak, že protestu nevyhovel a rozhodnutie č. 1920/2009-430 zo dňa 11. mája 2009 potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách sa PU vykonávajú najmä ak: b) došlo k podstatným

zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav.

Podľa ust. § 20 vyššie uvedeného zákona náklady na pozemkové úpravy vyvolané potrebami uplatnenia iných hospodárskych záujmov ako je hospodárenie na pôde uhradí s výnimkou osobných a vecných nákladov štátnych orgánov ten v záujme ktorého boli pozemkové úpravy vykonané.

Podľa ust. § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, obvodný pozemkový úrad môže povoliť alebo nariadiť vykonanie pozemkových úprav formou jednoduchých pozemkových úprav zjednodušenou dokumentáciou, ak sa rieši len časť katastrálneho územia alebo hospodárskeho obvodu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Zákon o pozemkových úpravách ustanovuje kedy sa v katastrálnom území môžu vykonať pozemkové úpravy. Ide tiež o skutočnosť, že v katastrálnom území došlo k podstatným zmenám vo vlastníckych a užívачích pomeroch v obvode pozemkových úprav, čo je prípad v kat. úz. M. U., lokalita Dievčí Hrádok, keď navrhovateľ a zároveň investor spoločnosť IMMOFIN Záhorská Bystrica a.s., ktorý jednoduché pozemkové úpravy plne hradil, je majoritným viac ako 85 % vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v obvode pozemkových úprav nariadených v kat. úz. M. U. v lokalite Dievčí Hrádok. V danom prípade obvodný pozemkový úrad postupoval v súlade s ustanovením § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách, keď povolil vykonanie pozemkových úprav formou jednoduchých pozemkových úprav so zjednodušenou dokumentáciou, nakoľko sa riešila len časť katastrálneho územia. Odvolací súd poukazuje na § 13 zákona o pozemkových úpravách, v zmysle ktorého ak sú pozemkové úpravy povolené podľa § 2 ods. 1 písm. b/, projekt pozemkových úprav schvaľuje obvodný pozemkový úrad po prerokovaní námietok, ak s ním súhlasia účastníci, ktorí vlastnia najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú povolené pozemkové úpravy. S príslušným projektom pozemkových úprav vyslovilo súhlas 85 % všetkých účastníkov projektu a za daného stavu je potrebné, aby si žalobkyňa uvedomila, že bola naplnená zákonná podmienka ustanovenia § 13 zákona o pozemkových úpravách, a to zákonná podmienka súhlasu vlastníkov viac ako 2/3 výmery pozemkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil i s názorom prvostupňového súdu, že v danom prípade bol naplnený i verejný záujem na realizácii príslušného projektu jednoduchých pozemkových úprav v časti kat. úz. M. U., lokalita Dievčí Hrádok. Podľa názoru odvolacieho súdu pozemkové úpravy predstavujú určitú konštrukciu nových vlastníckych vzťahov, kedy dochádza ku komplexnému riešeniu regulovaného právnym predpisom a je vo verejnom záujme, aby bola odstránená neprehľadnosť vo vlastníckych a užívачích vzťahoch. Nakoľko príslušný projekt pozemkových úprav bol schválený po splnení podmienky súhlasu účastníkov, ktorí vlastnia najmenej 2/3 výmery pozemkov, na ktorých sú povolené pozemkové úpravy, tak verejný záujem je možné vidieť i v záujme takto kvantitatívne vyjadrenej skupiny vlastníkov na kvalitatívne novom priestorovom a funkčnom usporiadaní vlastníckych vzťahov k pozemkom, kedy táto príslušná väčšina sa rozhodla pre takéto nové riešenie vlastníckych

vzťahov, ktoré jej umožňuje zákon o pozemkových úpravách.

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že jednoduché pozemkové úpravy sa netýkali celého katastrálneho územia M. U. ale iba jeho časti, v čom žalobkyňa vidí nezákonnosť postupu správnych orgánov, tak v danom prípade odvolací súd z hľadiska príslušnej zákonnej úpravy nepovažuje túto námietku žalobkyne za dôvodnú. Totiž z ustanovenia § 8b ods. 1 zákona o pozemkových úpravách vyplýva, že jednoduchými pozemkovými úpravami je možné riešiť aj len časť katastrálneho územia.

Taktiež odvolací súd uvádza, že konanie o pozemkových úpravách je konanie podľa zákona č. 330/1991 Zb., jedná sa však o konanie veľmi špecifické. Je to spôsobené najmä predmetom tohto konania, v ktorom ide o zmenu vlastníckeho práva a iných vecných práv k pozemkom, tiež okruhom účastníkov konania, kedy je toto konanie vedené s mnohými účastníkmi konania ale predovšetkým samotným účelom tohto konania. Účel predmetného konania, ktorý vyplýva zo zákona o pozemkových úpravách, totiž charakterizuje toto konanie ako konanie vo verejnom záujme. Uvedené tiež pramení zo skutočnosti, že toto konanie je vždy zahájené z úradnej moci, i keď podnet na zahájenie môžu vysloviť práve vlastníci pozemkov nadpolovičnej výmery poľnohospodárskej pôdy v dotknutom katastrálnom území. Verejný záujem pri pozemkových úpravách je racionálne usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území s prihliadnutím na ďalšie podmienky a tiež verejným záujmom pri pozemkových úpravách je aj zníženie rozdrobenosti pozemkového vlastníctva, čo má veľký význam pre posilnenie právnej istoty a právneho postavenia účastníkov. Je nepochybné, že vo verejnom záujme je, aby bola odstránená neprehľadnosť vo vlastníckych vzťahoch a užívateľských vzťahoch a napravenie dlhodobo neriešeného chaotického právneho stavu. Práve z dôvodu existencie prevažujúceho verejného záujmu na predmetnom konaní je na základe zákona o pozemkových úpravách obmedzené vlastnícke právo jednotlivých vlastníkov pozemkov, ktoré je nutné v rámci pozemkových úprav riešiť. Pozemkové úpravy nie je možné stotožniť s pojmom vyvlastnenia. V podstate sa jedná o hromadnú dobrovoľnú zmenu vlastníckych práv dotknutých pozemkov. Každý vlastník nehnuteľnosti vstupujúci do pozemkovej úpravy musí akceptovať novo nastolený stav, ak bol dosiahnutý správnym procesným postupom a ak boli súčasne dodržané zákonom stanovené podmienky, obmedzenia a regulatívy. Nesúhlas s vecným usporiadaním nehnuteľnosti v schválenom projekte pozemkových úprav, ktorý bol v danom prípade schválený vlastníckmi 85% výmery pôdy dotknutej navrhovanou komplexnou pozemkovou úpravou, nemôže viesť k záveru o porušení zákonných požiadaviek vyplývajúcich zo zákona o pozemkových úpravách. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že ostatní vlastníci s konaním nesúhlasili a nikdy nedali na predmetné konanie súhlas.

Odvolací súd pochybenie v konaní správneho orgánu ako i súdu prvého stupňa nezistil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250a ods. 3 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p., keď žalobkyňa nebola v konaní úspešná a žalovaný zo zákona nemá nárok na ich náhradu. Účastníci konania neboli v konaní úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.